

Počet zmínek: 1

Online: 1 |

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

Online 1

Christus vincit, regnat, imperat. Monumentální Liszt v Ostravě

[přejít na web](#), [zobrazit sken](#)

Online, Datum publikace: 20.09.2025 16:03:00, Datum importu: 20.09.2025 18:15:14, Zdroj: klasikaplus.cz, Autor: Martina Farana, Rubrika: ReflexePlus, Periodicita: Denně, Provozovatel: klasikaplus.cz, Země: CZ, AVE: 5 000 Kč, GRP: 0,11, OTS: 10 000, Měsíční návštěvnost: 9 628, RU/den: 10 000

„Ze sólistů je nezbytné vyzdvihnout zejména Romana Hozu, který se ujal role Krista.“

„Bylo zřejmé, že členové sboru nepřišli pouze odzpívat.“

„V podání dirigenta Marka Šedivého působilo dílo nejen jako hudba, ale jako skutečný zápas, v němž se utkává tělo, duch a víra.“

Hudba má jedinečnou moc otevírat dveře do jiných časů a jiných řádů. Člověk, který vstoupí do prostoru katedrály a usedne do lavice, se ještě před zazněním prvního tónu ocitá tváří v tvář něčemu, co přesahuje jeho bytí: tichu, architekturu, historii i poselství. Nad kněžištěm ostravské katedrály Božského Spasitele se skví nápis „Kristus vítězí, kraluje, vládne“. Nenápadný a mnohými návštěvníky často přehlížený fragment, jehož obsah se 18. září v rámci Svatováclavského hudebního festivalu propojil s hudbou v jediný celek; s prvními tóny Lisztova oratoria Christus nápis ožil. Zdálo se, že Lisztovo poselství, formulované před více než sto padesáti lety, se znovu stalo přítomností – a Ostrava jeho jevištěm.

Lisztovo oratorium vznikalo v době, kdy se skladatel, označovaný často jako „dábelský pianista“, stále více obracel k duchovním tématům. Byl fascinován rolí hudby jako prostředku duchovní proměny a hledal nový žánr, který by spojoval symfonickou báseň s liturgickou inspirací. Christus tak není ani čistě koncertní, ani liturgické dílo – je to cosi mezi, velkolepý hudební obraz, který zrcadlí dějiny spásy. A snad právě proto působí tak silně i dnes: nepůsobí jako muzeální relikt, ale jako aktuální svědectví.

Lisztovo oratorium je rozsáhlou hudební freskou, v níž se posluchač v jednom večeru skutečně vydává na cestu celým Kristovým životem – od narození až po vzkříšení. V první části Weihnachts-Oratorium (Vánoční oratorium) jsme byli svědky zvukově téměř ikonických obrazů: orchestrální předehera na adventní introit Rorate coeli desuper, něžné Pastorale a Andělské zvěstování až po hymnické Stabat Mater speciosa.

Ve druhé části Nach Epiphania (Po zjevení) se otevřely hlubší duchovní perspektivy: Blahoslavenství, Modlitba Páně, Založení církve. Zde se jasně ukázalo, jak Liszt promýšlel nejen hudební, ale i teologickou architekturu díla – od radostné zvěsti k duchovnímu zakotvení a institucionálnímu rozměru církve. Fascinující bylo sledovat, jak se orchestru i sboru dařilo vyjádřit tyto různé polohy: od niternosti modlitby až k mohutnému zvuku zakládající se církve. V akustice katedrály ovšem častěji vystupovaly do popředí dechové nástroje – jejich průraznost občas zakrývala smyčcovou sekci, ale nelze to hodnotit jako nedostatek. Je to spíše zákonitost prostoru, který má vlastní akustickou logiku.

Třetí část Passion und Auferstehung (Utrpení a vzkříšení) pak představovala dramatický oblouk celého večera. Od Tristis est anima mea, kdy baryton Romana Hozy přinesl hluboký, ztišený a přitom nesmírně působivý moment bolesti, přes monumentální Stabat Mater dolorosa až k velikonočnímu hymnu O filii et filiae a závěrečnému Resurrexit. Bylo to hudební drama lidstva: bolest, smrt, ticho – a poté výbuch radosti, víry a vítězství.

Projekt s názvem Monumentální Liszt, součást letošního Svatováclavského hudebního festivalu, byl výjimečným dramaturgickým činem. Nároky na provedení tohoto oratoria jsou značné, a i proto se v českém prostředí objevuje jen

zřídka. V Ostravě zazněl zmíněný Lisztův opus vůbec poprvé – už to samo o sobě z něj činí mimořádnou událost. O to zásadnější je skutečnost, že byl svěřen výhradně ostravským interpretům: Sboru a orchestru opery **Národního divadla moravskoslezského**, sólistům z jejich okruhu a dirigentu Marku Šedivému. Tato instituce je sice respektovanou stálíci české operní scény, avšak její orchestr a sbor jen zřídka kdy vystupují mimo divadelní budovu. Přenést se do katedrálního prostředí, vypořádat se s jeho nástrahami a zvládnout Lisztovu monumentální partituru znamenalo opustit komfortní zónu.

O to silnější byl dojem, když se ukázalo, že tento soubor dokáže na takové výzvě vyrůst. Orchester hrál s velkým nasazením a přestože akustika zvýhodňovala průraznost dechových nástrojů před smyčci, celek působil soudržně a barevně. I díky přípravě sbormistra Jurije Galatenka podal Sbor opery **Národního divadla moravskoslezského** výkon, který by obstál na velké evropské scéně: zaujatý, vyrovnaný a technicky přesný, navíc nesený nadšením, které se přenášelo i do publika. Bylo zřejmé, že členové sboru nepřišli pouze odzpívat svou povinnost, ale že vkládají do interpretace opravdovou radost ze zpěvu.

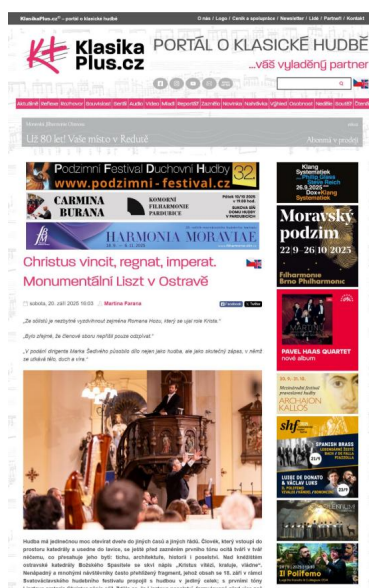
Ze sólistů je nezbytné vyzdvihnout zejména Romana Hozu, který se ujal role Krista. Jeho baryton se vznášel z ambony jako hlas autority, který není patetický, ale přirozeně přesvědčivý. V okamžiku, kdy zaznělo „Tristis est anima mea“, měl člověk pocit, že neslyší pouhého zpěváka, ale postavu, která promlouvá z hloubi evangelia. Také ostatní sólisté byli skvělí – soprán Veroniky Rovné zářil ve vrcholných momentech, mezzosoprán Lucie Hilscherové dodával barvu a citlivost, tenor Martina Šrejmy byl jasný a průrazný a bas Martina Gurbaľa pevný a majestátní.

Zvláštní uznání si zaslouží dirigent Marek Šedivý. Jeho vedení bylo nejen energické a fyzicky intenzivní, ale především umělecky přesvědčivé. Dokázal udržet monumentální tříhodinový celek pohromadě, dát mu dramatický oblouk a přitom neztratit jemné detaily. Gesta byla jasná, přehledná a zároveň strhující, orchestr a sbor vedl spíše spoluprožíváním než pouhým taktováním. V jeho podání působilo dílo nejen jako hudba, ale jako skutečný zápas, v němž se utkává tělo, duch a víra.

Za výborně zvládnutou považuji i organizaci produkce festivalu – s ohledem na rozsah díla byly zařazeny dvě přestávky, což publiku umožnilo odpočinek mimo prostory katedrály a rovněž vstřebání poselství jednotlivých částí. Celý večer tak plynul bez rušivých momentů, a přestože dílo trvá několik hodin, čas se zdál být suspendován.

V závěru, když zaznělo Resurrexit a triumfální finále sboru a orchestru, spojil se hudební zážitek s oním nápisem nad kněžským: Kristus vítězí, kraluje, vládne. Bylo to, jako by Lisztova hudba a ostravská katedrála na chvíli splynuly v jediný celek. Hudba se stala architekturou a architektura hudbou. Koncert Monumentální Liszt byl událostí, která ukázala sílu a potenciál ostravských souborů. Potvrdil, že i ansámby, které běžně působí v rámci operního domu, mohou v okamžiku, kdy opustí své zázemí, předvést výkon evropských parametrů. Bylo to svědectví, že Ostrava nepotřebuje jen přejímat, ale dokáže tvořit – a že hudba, když je hrána s opravdovým zaujetím, se stává vítězstvím. Stejně jako Kristus v závěru Lisztova díla.

Foto/zdroj: Svatováclavský hudební festival

ostravské katedrály Božského Spasitele se skví nápis „Kristus vítězí, kraluje, vládne“. Nenápadný a mnohými návštěvníky často přehlížený fragment, jehož obsah se 18. září v rámci Svatováclavského hudebního festivalu propojil s hudbou v jediný celek; s prvními tóny Lisztova oratoria *Christus* nápis ožil. Zdálo se, že Lisztovo poselství, formulované před více než sto padesáti lety, se znovu stalo přítomností – a Ostrava jeho jevištěm.

Lisztovo oratorium vznikalo v době, kdy se skladatel, označovaný často jako „dábelský pianista“, stále více obracel k duchovním tématům. Byl fascinován rolí hudby jako prostředku duchovní proměny a hledal nový žánr, který by spojoval symfonickou báseň s liturgickou inspirací. *Christus* tak není ani čistě koncertní, ani liturgické dílo – je to cosi mezi, velkolepý hudební obraz, který zrcadlí dějiny spásy. A snad právě proto působí tak silně i dnes: nepůsobí jako muzeální relikt, ale jako aktuální svědectví.

Lisztovo oratorium je rozsáhlou hudební freskou, v níž se posluchač v jednom večeru skutečně vydává na cestu celým Kristovým životem – od narození až po vzkříšení. V první části *Weihnachts-Oratorium* (Vánoční oratorium) jsme byli svědky zvukově téměř ikonických obrazů: orchestrální předehera na adventní introit *Rorate coeli desuper*, něžné *Pastorale* a *Andělské zvěstování* až po hymnické *Stabat Mater speciosa*.

Ve druhé části *Nach Epiphania* (Po zjevení) se otevřely hlubší duchovní perspektivy: *Blahoslavenství*, *Modlitba Páně*, *Založení církve*. Zde se jasně ukázalo, jak Liszt promýšlel nejen hudební, ale i teologickou architekturu díla – od radostné zvěsti k duchovnímu zakotvení a institucionálnímu rozměru církve. Fascinující bylo sledovat, jak se orchestr i sbor dařilo vyjádřit tyto různé polohy: od niternosti modlitby až k mohutnému zvuku zakládající se církve. V akustice katedrály ovšem častěji vystupovaly do popředí dechové nástroje – jejich průraznost občas zakrývala smyčcovou sekci, ale nelze to hodnotit jako nedostatek. Je to spíše zákonitost prostoru, který má vlastní akustickou logiku.

Třetí část *Passion und Auferstehung* (Utrpení a vzkříšení) pak představovala dramatický oblouk celého večera. Od *Tristis est anima mea*, kdy baryton **Romana Hozy** přinesl hluboký, ztišený a přitom nesmírně působivý moment bolesti, přes monumentální *Stabat Mater dolorosa* až k velikonočnímu hymnu *O filii et filiae* a závěrečnému *Resurrexit*. Bylo to hudební drama lidstva: bolest, smrt, ticho – a poté vřbůch radosti. vírv a vítězství.

AktuálněPlus

Rakouská cena za hudební divadlo pro Petra Popelku

19. září 2025 12:54

Na galavečeru Rakouské ceny za hudební divadlo byla 17. září ve Vídni udělena ocenění za výrazné počiny,...

[Číst dál...](#)

Festival Janáček Brno má šanci na dvě International Opera Awards

19. září 2025 09:27

Brněnský festival věnovaný odkazu Leoše Janáčka se dostal do finále světových International Opera Awards. V nominacích uspěl...

[Číst dál...](#)

MenART Impuls chce být pomůckou i rádčem pro mladé talenty. Nově s Kahánkem či Kněžikovou

18. září 2025 14:17

Desetiminutové videorozhovory s významnými osobnostmi české hudby, tance a divadla nabídnou třetí série projektu MenART Impuls. Stipendijní...

[Číst dál...](#)

Doporučené

Pohlazení po duši... Sir András Schiff s Evropským komorním orchestrem

18. září 2025 12:20

„Schiff jen znovu potvrdil, že je mozartovským interpretem par excellence.“ „Od prvních tónů nebylo pochyb, že před...“

[Číst dál...](#)

Souboj Mozarta s Prokofjevem pod vedením Leonida Kavakose

17. září 2025 16:32

„První půlka se pohupovala na lehké, formálně čiré a tektonicky zpevněné palubě mozartovské poetiky, druhou polovinu zastínil...“

Projekt s názvem *Monumentální Liszt*, součást letošního **Svatováclavského hudebního festivalu**, byl výjimečným dramaturgickým činem. Nároky na provedení tohoto oratoria jsou značné, a i proto se v českém prostředí objevuje jen zřídka. V Ostravě zazněl zmíněný Lisztův opus vůbec poprvé – už to samo o sobě z něj činí mimořádnou událost. O to zásadnější je skutečnost, že byl svěřen výhradně ostravským interpretům: **Sboru a orchestru opery Národního divadla moravskoslezského**, sólistům z jejich okruhu a dirigentu **Marku Šedivému**. Tato instituce je sice respektovanou stálíci české operní scény, avšak její orchestr a sbor jen zřídka vystupují mimo divadelní budovu. Přenést se do katedrálního prostředí, vypořádat se s jeho nástrahami a zvládnout Lisztovu monumentální partituru znamenalo opustit komfortní zónu.

O to silnější byl dojem, když se ukázalo, že tento soubor dokáže na takové výzvě vyrůst. Orchester hrál s velkým nasazením a přestože akustika zvýhodňovala průraznost dechových nástrojů před smyčci, celek působil soudržně a barevně. I díky přípravě sbormistra **Jurije Galatenka** podal Sbor opery Národního divadla moravskoslezského výkon, který by obstál na velké evropské scéně: zaujatý, vyrovnaný a technicky přesný, navíc nesený nadšením, které se přenášelo i do publika. Bylo zřejmé, že členové sboru nepřišli pouze odzpívat svou povinnost, ale že vkládají do interpretace opravdovou radost ze zpěvu.

Ze sólistů je nezbytné vyzdvihnout zejména **Romana Hozu**, který se ujal role Krísta. Jeho baryton se vznášel z ambony jako hlas autority, který není patetický, ale přirozeně přesvědčivý. V okamžiku, kdy zaznělo „Tristis est anima mea“, měl člověk pocit, že neslyší pouhého zpěváka, ale postavu, která promlouvá z hloubi evangelia. Také ostatní sólisté byli skvělí – soprán **Veroniky Rovné** zářil ve vrcholných momentech, mezzosoprán **Lucie Hilscherové** dodával barvu a citlivost, tenor **Martina Šrejmy** byl jasný a průrazný a bas **Martina Gurbaťa** pevný a majestátní.

Zvláštní uznání si zaslouží dirigent **Marek Šedivý**. Jeho vedení bylo nejen energické a fyzicky intenzivní, ale především umělecky přesvědčivé. Dokázal udržet monumentální tříhodinový celek pohromadě, dát mu dramatický oblouk a přitom neztratit jemné detaily. Gesta byla jasná, přehledná a zároveň strhující, orchestr a sbor vedl spíše spoluprozíváním než pouhým taktováním. V jeho podání působilo dílo nejen jako hudba, ale jako skutečný zápas, v němž se utkává tělo, duch a víra.

[Číst dál...](#)

Jan Jiraský: Je třeba si uvědomit, proč jdu hrát

17. září 2025 13:50

„Když se hodně soustředíte na jednoho autora, pochopíte jeho hudební řeč.“ „Citové prožívání skladby přirozeně vytlačí trému.“...

[Číst dál...](#)

Nejčtenější

Zdeněk Červinka: Porucha na lodi Nautilus je moderní i srozumitelná

16. září 2025 10:06

„Nemohl jsem si za svoje studium přát lepší profesory a profesorky...“ „Diváci, tedy i děti, musí pochopit,...

[Číst dál...](#)

Talent a radost ruku v ruce. Finále smyčců a kláves Concertina Praga

14. září 2025 14:20

„Yeonah Kim, tohtoročná vítazka kategórie, je nepochybne zjavom.“ „Lalov koncert evidentne sedel Lambrevovmu temperamentu, vďaka čomu čelista...

[Číst dál...](#)

Kategorii klávesových a strunných nástrojů soutěže Concertino Praga opanovala Yeonah Kim

13. září 2025 23:01

Vítězkou letošního devětapadesátého ročníku Dvořákovy rozhlasové mezinárodní soutěže pro mladé hudebníky Concertino Praga se v kategorii klávesových a...

[Číst dál...](#)

RozhovorPlus

Hana Kotková: To nejtěžší na soudobé hudbě je často dořizování

Za výborně zvládnutou považují i organizaci produkce festivalu – s ohledem na rozsah díla byly zařazeny dvě přestávky, což publiku umožnilo odpočinek mimo prostory katedrály a rovněž vstřebání poselství jednotlivých částí. Celý večer tak plynul bez rušivých momentů, a přestože dílo trvá několik hodin, čas se zdál být suspendován.

V závěru, když zaznělo *Resurrexit* a triumfální finále sboru a orchestru, spojili se hudební zážitky s oním nápisem nad kněžištěm: Kristus vítězí, kraluje, vládne. Bylo to, jako by Lisztova hudba a ostravská katedrála na chvíli splynuly v jediný celek. Hudba se stala architekturou a architektura hudbou. Koncert *Monumentální Liszt* byl událostí, která ukázala sílu a potenciál ostravských souborů. Potvrdil, že i ansámbl, které běžně působí v rámci operního domu, mohou v okamžiku, kdy opustí své zázemí, předvést výkon evropských parametrů. Bylo to svědectví, že Ostrava nepotřebuje jen přejímat, ale dokáže tvořit – a že hudba, když je hrána s opravdovým zaujetím, se stává vítězstvím. Stejně jako Kristus v závěru Lisztova díla.

Foto/zdroj: Svatováclavský hudební festival

Sdílejte na: [Facebook](#) [Twitter](#)

Zveřejněno v: [ReflexePlus](#)

Témata: Marek Šedivý Veronika Rovná Lucie Hilscherová Martin Gurbaľ Roman Hoza Svatováclavský hudební festival Franz Liszt Národní divadlo moravskoslezské Martin Šrejma

Martina Farana

Klaviřistka, proděkanka na univerzitě

Život vnímám jako cestu, po které je nutné kráčet s otevřeným srdcem. Nejde jen o to, kam směřujeme, ale také o způsob, jakým se na ní pohybujeme. Hudba a umění obecně se pro mě stala zdrojem otázek, odpovědí i nekonečné inspirace.

fáze dešifrování

19. září 2025 18:00

„Šest capriccií je dílo skutečně na hranici hratelnosti.“ „U Sciarina je právě mix znějícího a neznějícího tím, co vytváří napětí.“ „Neberu hudbu jen jako konejšení,...

[Číst dál...](#)

Jakub Klecker: Slavná díla vyžadují speciální péči. Aida bude s aidovkami i cimbassem

19. září 2025 10:09

„Aida je skutečně ikonickým titulem. Od premiéry v roce 1871 v Káhiře zaujímá výsostné postavení na repertoáru divadel...

[Číst dál...](#)

Milan Šetena: Dvořákova hudba se mi nikdy neomrzí

18. září 2025 11:14

„V dnešní době je vůbec s podivem, že se mladí lidé věnují hudbě. Já jsem šťastný za...

[Číst dál...](#)

VideoPlus

VideoPlus | Jiří Chvála: Dvaadevadesát let ve dvou dílech

9. červenec 2025 10:01

Málokdo měl na české hudební prostředí tak pozitivní vliv jako sbormistr Jiří Chvála. Za pětadesát let odchoval...

[Číst dál...](#)

VideoPlus | Simona Šaturová: Zpívání nesmí bolet

21. červen 2025 19:11

Sopranistka Simona Šaturová, která je hostem Pikniku s KlasikouPlus.cz, zastává názor, že zpěv musí být naprosto přirozený,...

[Číst dál...](#)

VideoPlus | Marek Šulc: Smetanova Litomyšl? Mít otevřené dveře pro každého

10. červen 2025 11:46

Marek Šulc, umělecký ředitel Národního festivalu Smetanova Litomyšl, který je hostem Pikniku s KlasikouPlus.cz, nemá rád stavění...

nekonečné inspirace.

Jako pianistka jsem si splnila mnohé sny díky studiu na Konzervatoři P. J. Vejvanovského v Kroměříži a JAMU v Brně, která mi umožnila projít všemi stupni vzdělání až k doktorátu. Od roku 2008 je mým domovem Ostrava, kde se věnuji především klavírní spolupráci na Janáčkově konzervatoři a Fakultě umění Ostravské univerzity.

V posledních letech mám možnost podporovat druhé na jejich cestě objevování umění, a to v roli, která je ryze neumelecká, avšak překvapivě velmi kreativní. Tuto skutečnost si denně potvrzuji ve své funkci prodávanky pro studium a prodávanky pro vnější vztahy na Fakultě umění Ostravské univerzity.

Nevidím svou práci jako soubor rolí či funkcí, ale spíše jako dialog – mezi lidmi, uměním, světem kolem nás a tím, co v sobě teprve objevujeme. A právě tato otevřenost vůči změně a hledání nových perspektiv je to, co mě naplňuje.

Příspěvky od Martina Farana

- Barokní dialog o víře. Collegium 1704 na Svatováclavském hudebním festivalu
- Jan Zemla: Bez víze nemá smysl věst
- „Let us sleep now.“ Brittenovo Válečné rekviem na zahajovacím koncertu SHF
- Slepá ulička, nebo cesta průkopníka? Ostravské dny kladou otázky...
- Když zpívají ptáci i lidé... Závěr Janáčkovy festivalu a loučení s érou Jaromíra Javůrka

Více z této rubriky

- Zlínská filharmonie vlétla do 80. sezóny na stíhacím bombardéru
- Czech Virtuosi, Český filharmonický sbor Brno a čeští světci v soudobém oratoriu
- Stabat Mater v knihovně Strahovského kláštera
- Z Opavy do Prahy. Vítěz varhanní soutěže Petra Ebena na festivalu u sv. Jakuba
- Od barokního lesku k novodobé vitalitě s cembalistou Mahanem Esfahanim
- Viotti, Gabetta a Orchestr Královské opery ve Versailles nadchli Bayreuth
- Pohazení po duši... Sir András Schiff s Evropským komorním orchestrem
- Cavallino Pompeo Magno na festivalu barokní opery v Bayreuthu
- Soubor Mozarta s Prokofjevem pod vedením Leonida Kavakose
- S Bachem na pouti z Ohrdrufu do Lipska. Závěr olomouckého varhanního festivalu

s KlasikouPlus.cz, nemá rád stavení světa...

[Číst dál...](#)

AudioPlus

AudioPlus | Jan Simon: Žádná soutěž nic negarantuje. Je pootevřením dveří

14. září 2025 17:44

Vítězkami devětapadesátého ročníku Dvořákovy rozhlasové mezinárodní soutěže pro mladé hudebníky Concertino Praga jsou dvě jihokorejské budoucí umělkyně...

[Číst dál...](#)

AudioPlus | Eleonore Kinsky: Dvořákovy rodiště Nelahozeves je našťěstí blízko Prahy

9. září 2025 08:33

House of Lobkowitz, rodina spojená čtyři století s renesančním zámkem v Nelahozevsi, zrekonstruovala v této středoevropské obci historický objekt...

[Číst dál...](#)

AudioPlus | Robert Kolář: Viditelnost Dvořákovy jména je s Mozartem zatím bohužel nesrovnatelná

8. září 2025 09:45

Wolfgang Amadeus Mozart ve Vídni a Antonín Dvořák v Praze? Z hlediska viditelnosti jsou jejich jména jako...

[Číst dál...](#)

SeriálPlus

Klasika v souvislostech (100) Anton Webern. Mistr hudební zkratky

15. září 2025 11:07

„Webernova věrnost Schönbergovým doktrínám neústi v prachobyčejné epigonství, nýbrž v důsledné překonání a konečné popření schönbergovské estetiky.“ „Igor...

[Číst dál...](#)

Až na konec světa (43) Hrál jako Paganini, vypadal jako Chopin. Houslový virtuos a skladatel Heinrich

